Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 55 SATURDAY, MARCH 21 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СУБОТА, 21-го БЕРЕЗНЯ 1998 р. Ч. 55 РІК CV

Вирішують проблему фінансування виборів

Київ (УНІАР). — Центральна виборча комісія ухвалила рішення щодо фінансування виборів у місцеві органи влади. До виборчих списків занесено майже 37, 826,000 млн. громадян. Для них уже видруковано виборчі бальоти, які під охороною розвезено в області. Близько 200,000 громадян голосуватимуть у місцях позбавлення волі. МВС визначить день і норми, за якими в'язні зустрічатимуться з кандидатами на депутатів. Про це повідомив на пресовій конференції голова Центральної виборчої комісії Михайло Рябець.

За прогнозами Центральної виборчої комісії, майже 4,500 громадян України голосуватимуть за її межами. На консульському обліку стоїть понад 100,000 українців, які на час виборів перебуватимуть за кордоном, але не всі вони матимуть змогу дістатися до амбасад і консулятів, де роз-ташовано виборчі дільниці.

Понад 100 кандидатів на народних депутатів в останній тиждень виключено з парляментарних виборчих бальотів на їх прохання. Причини самоусунення від змагань за депутатські мандати голова Центральної виборчої комісії М. Рябець не назвав, зазначивши, що процес відмови від передвиборчої боротьби триває.

Станом на 16-го березня для проведення виборів депутатів Верховної Ради України виділено понад 73 млн. гривень.

М. Рябець повідомив, що не зважаючи на відсутність контторису витрат на проведення місцевих виборів, який мало б підготувати Міністерство Фінансів України, Центральна виборча комісія прийняла рішення розпочати фінансування місцевих виборів і виділила для цього 5,518,000 млн. гривень.

Кабінет Міністрів для

(Закінчення на стор. 3)

Конституційний суд визнав законними президентські призначення

Київ (УНІАР). — На ім'я Президента України Леоніда Кучми надійшла ухвала Конституційного суду, якою припинено провадження справи за поданням парляментаристів щодо конституційності указу Президента про призначення перших заступників, заступників міністрів і заступників керівників інших центральних органів виконавчої влади.

Конституційний суд вважає, що стаття 106-а Конституції України надає Президентові право за поданням прем'єр-міністра призначати членів Уряду, керівників інших органів виконавчої влади, а також голів місцевих державних адміністрацій та припиняти їх уповноваження.

Натомість Конституція не містить будь-яких положень, які б надавали уповноваження призначати заступників конкретному державному органові або керівникові.

Отже, зазначене питання не врегульовано в основному законі. Крім того, за своїм характером і рівнем це питання не належить до числа конституційних і вищий правний орган не мусить приймати рішення з цього приводу. Оскільки заповнення прогалин у законах і Конституції не належить до обов'язків Конституційного суду, то його члени ухвалили рішення припинити розгляд зазначеної справи.

Ірак намагається розв'язати нафтову проблему

Багдад, Ірак. — Англієць Грегем Брит, керівник групи спеціялістів, які від імені Організації Об'єднаних Націй ступили на іракську територію, щоб вивчити стан, у якому перебуває іракська нафтова промисловість, ствердив у розмові з журналістами, що „іракська влада конструктивно співпрацює з групою експертів".

Ця візита нафтових спеціялістів пов'язана з резолюцією Ради безпеки ООН, згідно з якою Багдад має право кожні шість місяців удвічі, у грошовому обчисленні — до 5.26 блн. дол., збільшувати експортну квоту в рамках програми „нафта в обмін за харчі".

Тим часом іракський уряд поставився до рішення світової спільноти без особливого ентузіязму, оскільки у висліді міжнародних санкцій інфраструктура іракської нафтовидобувної промисловости перебуває у жалюгідному стані і не дозволяє експортувати нафти більш ніж на 4 блн. дол.

Група Г. Брита повинна зробити свої висновки і подати звіт до Ради безпеки ООН, яка остаточно вирішить, як бути далі: дозволити Іракові імпортувати нову технологію для нафтової промисловости чи не дозволити на це.

Експерти відвідають іракські нафтові родовища на півночі і півдні країни. Вони також оглянуть іракську частину нафтопроводу Кіркук—Юмурталик, через який нафту перепомповується до терміналів на турецькому узбережжі Середземного моря.

Відтак експерти ООН інспектуватимуть порт Умм-Каср на березі Перської затоки — другий великий центр обмеженого експорту іракської нафти.

В Росії стрімко зростає злочинність

Москва. — Головне управління в питаннях економічної злочинности міністерства внутрішніх справ Російської Федерації у своєму новому звіті засвідчило, що в 1997 році кількість значних економічних злочинів зросла на 30.2 відсотка.

В інтерв'ю для московського інформаційного агентства „Новості" начальник згаданого управління генерал-лейтенант міліції Іван Сардак повідомив, що в цілому за минулий рік зареєстровано 156,000 економічних злочинів, які потягнули за собою кримінальне розстеження. З них понад 6,000 випадків хабарництва, понад 450 фактів комерційного підкупу, 3,300 випадків контрабанди, 29,000 злочинів у фінансово-кредитовій сфері і на ринку цінних паперів, 18,000 — на споживчому ринку.

Майже удвічі, підкреслив І. Сардак, збільшилася кількість особливо тяжких економічних злочинів, 70 відсотків усіх злочинів становлять малі і великі крадіжки та пограбування.

ПРЕЗИДЕНТ ЗСА БИЛЛ КЛІНТОН відкинув пропозицію Республіканської партії на бюджет країни тому, що ця пропозиція виключає майже усі заплановані державні програми на освіту, вивчення звання і опіку над дітьми. У гострій промові Президент, за оплесками членів профспілок, представив різницю поглядів поміж республіканцями і демократами відносно оподаткування і видатків держави в періоді, коли може бути можливість вперше від 30 років запропонувати надвишку у бюджеті. З уваги на те, що в біжучому році одна третя членів Сенату і усі члени Палати Репрезентантів стоять перед виборами, питання податків та видатків будуть стояти напевно на передовому місці і тому постава демократичного Президента є дуже важливою.

Відбувся третій з'їзд молоді

Київ (УНІАР). — "Голосуючи за окремого кандидата, ми голосуємо за систему в цілому",— підкреслив голова Молодечого Об'єднання "Демократичні Перетворення" Олександер Гонтарук на відкритті третього з'їзду цієї організації. Він наголосив, що сьогодні найактивнішою в Україні та найдемократичнішою є молодь.

У підсумковій доповіді про працю об'єднання за минулий рік, О. Гонтарук звернув увагу на те, що відсутність контакту між осередками та інформаційний вакуум є головними недоліками в діяльності об'єднання.

Закликавши молодь до активної участи у виборах, що мають відбутися 29-го березня, О. Гонтарук повідомив, що наприкінці квітня Молодече Об'єднання "Демократичні Перетворення" разом з Міністерством Оборони України плянує провести семінар в Донецькій області на тему служби молоді в збройних силах.

Начальник відділу праці з молодечими організаціями при Міністерстві Сім'ї та Молоді Тетяна Іваненко, яку третій з'їзд Об'єднання "Демократичні Перетворення" обрав у склад Президії цього з'їзду, повідомила, що міністерство розпочало втілювати в життя загальнодержавну програму "Молодь і вибори", підготовану з метою включення молоді у вибори. "Я хочу щоб ви зрозуміли: від того як молодь братиме участь у виборах, залежатиме її майбутнє",— зазначила Т. Іваненко.

Польща і Україна будують спільний нафтопровід

Варшава. — Польща і Україна, намагаючись унезалежнитися від російської нафти, хочуть закінчити будівництво 600-кілометрового нафтопроводу, який простягнеться з Одеси до Польщі, повідомили засоби масової інформації.

17-го березня під час засідання польсько-українського консультативного комітету, створеного президентами обох країн, урядовці повідомили, що розглядали також пляни щодо будівництва транспортового коридору між Одесою і Гданськом.

Секретар Ради національної безпеки і оборони України Володимир Горбулін сказав, що нафтопровід, яким кектиме каспійська нафта, привезена до Одеси танкерами, урізноманітнить доставу цієї сировини як до України, так і до Польщі. На сьогодні вже побудовано 200 кілометрів цього нафтопроводу.

Польський колега В. Горбуліна Марек Сівєц зазначив, що новий нафтопровід з'єднається біля польського кордону з однією з гілок нафтопроводу „Дружба", який проходить територією Білорусі з Росії до Німеччини.

За словами В. Горбуліна, транспортний коридор Одеса-Гданськ збільшить торгівлю між південною і північною Европою.

Під час засідання комітету Україна в черговий раз заявила, що підтримує Польщу у її намірах стати членом Европейського союзу і НАТО, а Польща пообіцяла Україні підтримку у вступі до Світової організації торгівлі. Голова української делегації віцепрем'єр Сергій Тигипко сказав, що обидві країни займуться випрацьовуванням домовлення про лібералізацію торгівлі.

М. Сівєц пообіцяв, що Варшава, ставши членом Европейського союзу, домагатиметься затвердження для громадян України найпростіших умов подорожі до Польщі. Однією з умов вступу Польщі до ЕС є посилення контролі на східньому кордоні і запровадження візового режиму з Україною, Білоруссю, Литвою і Росією.

„Оболонь" нарощує виробництво пива

Київ (УНІАР). — За останні роки пивоварне підприємство „Оболонь" збільшило випуск продукції у 3.3 рази, а приріст виробництва продукції минулого року становив 25.9 відс., повідомив 17-го березня на пресконференції голова заводу Олександер Слободян.

Перспективи розвитку підприємства виглядають ще кращими після підписання 10-го грудня минулого року угоди з Европейським банком реконструкції та розвитку про надання акціонерному товариству 40 млн. дол. кредиту. О. Слободян сказав, що цей кредит необхідний для закріплення „Оболоні" на українському ринку та подальшого розвитку підприємства. З визначеної суми 10 млн. дол. призначається на обігові фонди, а 30 млн. дол. на закуп нового модернізованого обладнання. Кредит надається з відкладенням його сплати на два роки під мінімальні відсотки.

В загальному по Україні „Оболонь" виробляє 19 відс. пива, 9.5 відс. безалькогольних напоїв та 12.3 відс. мінеральних вод. Наприкінці минулого року розпочато випуск пива у бляшанках, які закуповують у Польщі. Продукцію „Оболонь" експортує до багатьох країн світу; її експорт становить 5 відс. від загального обсягу виробництва. Більше половини експорту надходить до Росії. За словами О. Слободяна, пріоритетним ринком збуту залишається Україна, але розглядаються можливості збільшити експорт до Росії.

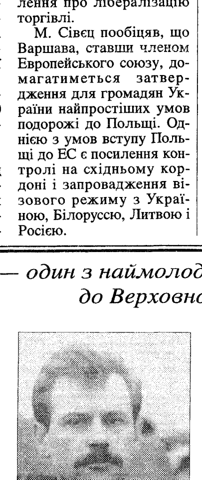
Найбільшими конкурентами для „Оболоні" в Україні можуть стати запорізький „Славутич", миколаївський „Янтар", харківський „Рогань", які на сьогодні володіють понад п'ятивідсотковим ринком слабоалкогольних напоїв. Конкуренція змушує керівництво „Оболоні" покращувати якість продукції та збільшувати обсяги виробництва.

Андрій Салюк — один з наймолодших кандидатів до Верховної Ради при праці

Парсиппані, Н. Дж.(О. Кузьмович). — Андрію, чи ви справді наймолодший із кандидатів до Верховної Ради України? — питаю у телефонічній розмові молодого політичного активіста, що хоча вже чотири роки сповнює завдання депутата до Обласної Ради, тепер пильно працює у Миколаївській виборчій окрузі ч. 123, щоб здобути голоси виборців до Верховної Ради України.

Він пояснює нам, що є наймолодшим у своїй окрузі, народжений 22-го березня 1967 року із закінченими студіями економіки та менаджменту у Львівській Політехніці, директор Взаємного Фонду та керівник аналітичного відділу ІК „Галицькі Інвестиції".

Свою політичну діяльність розпочав А. Салюк, як бачимо із летючки для

А. Салюк

виборів, також дуже скоро, бо маючи лише 21 рік, коли створив і очолив студентський відділ у Раді Товариства Української Мови, а рік пізніше разом з однодумцями Студентське Братство. В тому ж році відновив першу в Україні могилу січових стрільців на горі Ключ. Один рік був головою Студентського Братства, а відтак був співорганізатором та активним учасником студентського голодування у Києві у 1990 році у віці 23 років. Що ж отже дивуватися, що він тепер сягає вже на місце депутата Верховної Ради України?

— Ви тепер постійно в роз'їздах у своїй окрузі та говорите із виборцями. Скажіть, хто приходить на такі зібрання та чи маєте підтримку своїх однолітків, давніх товаришів з політехніки чи Студентського Братства?

— На жаль, мушу вам сказати, що приходять лише громадяни віком 45 років. Зовсім немає молоді. Наша молодь не є зацікавлена виборами, як і/ взагалі політично-дер-

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ОБРАНО ВИЩУ РАДУ ЮСТИЦІЇ

КИЇВ. — З'їзд адвокатів України таємним голосуванням призначив членів Вищої ради юстиції України. Ними стали: президент Спілки Адвокатів, депутат Верховної Ради Віктор Медведчук; член правління цієї спілки та Харківської обласної колегії адвокатів Лідія Ізовітова; віце-президент Спілки Адвокатів України Олександер Нечипоренко. З'їзд розглянув також питання захисту професійних прав адвокатів і прийняв звернення до голови Верховного Суду України та виконуючого обов'язки генерального прокурора України.

1000-ЛІТТЯ ЛІТОПИСУ ТА КНИЖКОВОЇ СПРАВИ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Згідно з указом Президента України про святкування 1000-ліття літопису та книжкової справи в Україні, Рада Міністрів Автономної Республіки Крим створила організаційний комітет підготови та проведення заходів, присвячених цій події. У рамках святкування відбудуться читацькі та науково-практичні конференції, зустрічі з письменниками і науковцями, книжкові ярмарки і читання на тему історії українського книговидання. Очолив організаційний комітет заступник голови Ради Міністрів Криму Ігор Іванченко.

ЗАСІДАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРЕСОВОГО КЛЮБУ

КИЇВ. — Передвиборчу ситуацію в Україні, орієнтовну "розкладку" наступного парляменту, ролю засобів масової інформації та журналістів у формуванні громадської думки обговорено 16-го березня у приміщенні Будинку Кіно представниками Українського Пресового Клюбу. Сергій Набока, президент Українського Медіа-Клюбу, відкриваючи засідання, наголосив, що на даному етапі українські засоби масової інформації можуть уже обговорювати проміжні підсумки виборчої кампанії. "Український Медіа-Клюб об'єднав журналістів високої кваліфікації дуже різних політичних переконань, але ми однодумці, бо нас об'єднують фахові інтереси",— сказав С. Набока. Він також повідомив, що передвиборчу програму "Твій вибір", недопущену на перший державний телеканал, передаватиме мережа телевізійних каналів УНІКА-TV і київський канал СТБ. У зібранні взяли участь відомі журналісти з газет "День", "Київські Відомості", "Всеукраїнські Відомості", "Факти і Коментарії", "Зеркало Нєдєлі", агентства "Інтерфакс", УНІАР, УНІАН, телепрограми "Вісті" (Миколи Канішевського), студії "1+1" тощо.

ГЕНЕРАЛ ОРГАНІЗУЄ ВЕТЕРАНІВ

СЕВАСТОПІЛЬ. — За повідомленням пресового центру Чорноморської фльоти, до міста 17-го березня прибув президент Всеросійського руху ветеранів льокальних війн та військових конфліктів "Боєвоє братство", депутат Державної думи Росії, радник міністра закордонних справ з військових питань, генерал-полковник Боріс Громов. Головна мета візити — підписання хартії про об'єднання ветеранів льокальних війн. Крім того, генерал має намір зустрітися з військовослужбовцями, які воювали в Афганістані.

В. ОНОПЕНКО НАРІКАЄ НА ВЛАДУ

ОДЕСА. — Під час свого перебування на Одещині голова СДПУ(о) Василь Онопенко висловив рішучий протест з приводу відмови Полтавської міської (територіяльної) виборчої комісії та відповідного рішення Жовтневого районного суду Полтави зареєструвати 32-ох кандидатів на депутатів міської ради, трьох кандидатів до обласної ради та одного кандидата на пост міського голови, висунутих конференцією Полтавської міської організації СДПУ(о). Лідер об'єднаних соціял-демократів сказав: "Це вже не перше намагання полтавської влади виключити нашу партію з активного громадського і політичного життя реґіону. Цьому передувала спроба політичної розправи над головою обласної організації СДПУ(о) Володимиром Левцуном. А коли видумана кримінальна справа зійшла нанівець, влада обрала інший спосіб позбутися такого впливового авторитетного політичного опонента як СДПУ(о)". За словами В.Онопенка, СДПУ(о) до кінця обоспоритиме право Полтавської міської організації СДПУ(о) на реєстрації партійних кандидатів.

ЗАСІДАННЯ ГРУПИ "УКРАЇНА—НАТО"

КИЇВ. — Сюди прибули учасники засідання групи "Україна-НАТО" з питань плянування на випадок надзвичайних ситуацій. Серед них — фахівці Північно-атлантійського оборонного союзу, які вже брали участь у міжнародних семінарах в столиці України. Гості зустрілися з керівником Міністерства Надзвичайних Ситуацій Валерієм Кальченком, з яким обговорили ряд проблем щодо створення в Чорнобильській зоні міжнародного центру для випробування приладів і обладнання, призначених для вимірювання радіяції. Йшлося і про участь України в Евроатлантичному центрі координації реагування на надзвичайні ситуації та у створюваному під егідою НАТО Евроатлантійському корпусі реагування на надзвичайні ситуації, а також про можливість підготови українських рятувальників у навчальних закладах країн-членів та партнерів НАТО.

НАВ'ЯЗУЄТЬСЯ ВІЙСЬКОВА СПІВПРАЦЯ З ІТАЛІЄЮ

КИЇВ. — 19-го березня міністри оборони України та Італії, Олександер Кузьмук та Беньямін Андреатто, підписали договір про військову співпрацю Угода передбачає між іншим спільну підготову військових фахівців, військово-технічне співробітництво і торговельний обмін у військовій сфері. „Ми зацікавлені придбати в Італії телекомунікаційне обладнання для модернізації українських танків, запрошуємо партнерів до переобладнання наших доволі застарілих систем управління польотами військових літаків", — сказав міністер оборони України.

У СВІТІ

РЕЛІГІЙНА СВОБОДА В Китаї має кращу тепер опінію, як це було минулими роками. Про це поінформувала група трьох обсерваторів релігійного життя в Китаї, що перебували там 18 днів саме в цілі ствердження чи Китай дозволяє на релігійні практики інших віровизнань. Відвідувачі із ЗСА — представники Католицької і Євангелицької Церкви та жидівський рабин — дали пресову конференцію після приїзду, в якій підтвердили свої оптимістичні погляди. Цьому, однак, негайно заперечили речники організацій за людські права.

В АМЕРИЦІ

ТРОЄ НАЙБІЛЬШ ВПЛИВОВИХ членів Уряду — секретар Державного департаменту Меделін Олбрайт, секретар оборони Вілліям Коген і скарбу Роберт Рубін зложили спільну заяву, в якій ствердили, що коли Конгрес не схвалить фінансування Міжнародного валютного фонду — це може вплинути дуже негативно на питання безпеки і фінансів. Конкретно ідеться про те, щоб законодавці ЗСА схвалили 18 блн. дол. на монетарний фонд, 1 блн. на Об'єднані Нації і 2.5 блн. дол. на військові видатки в Боснії та Перському заливі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.
Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".
Головний редактор: Зенон Снилик
Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Партії злякалися відвертої розмови

З наближенням парляментарних виборів в Україні особливу увагу засобів масової інформації привернула відмова деяких політичних партій від участи в телевізійній передвиборчій політичній про-грамі "5 на 5".

Цю програму на час передвиборчої кампанії ввела телевізійна студія "1+1". Організатори програми Вячеслав Піховшек та Микола Вересень не мали на меті аґітувати за ту чи іншу партію. Передбачалося, що учасники дискусій відповідатимуть на конкретні запитання, які цікавлять виборців.

До участи запросили по п'ять перших кандидатів на депутатів від кожної з 16-ох партій і бльоків, які погодилися взяти участь у програмі. Це, на думку авторів програми, допомогло б виборцям краще зрозуміти, хто з політиків чого хоче і яку програму підтримує.

В рамках програми "5х5" протягом чотирьох тижнів перед виборами мало відбутися вісім передач. Тобто, по дві передачі на тиждень саме в той час, коли йшли програми "5-ий кут" і "Табу". На цей час В. Піховшек та М. Вересень добровільно відмовилися від власних програм. За браком часу неможливо було запросити представників усіх 30-ох партій, які беруть участь у виборах. Тому за допомогою льосування визначено 16 з них і в такий же спосіб обрано день виступу кожної партії.

Першими на екранах телевізії мали виступити десять чільних кандидатів на депутатів від Соціяльно-ліберального об'єднання "СЛОн" та бльоку "Національний фронт".

Згодом вісім партій та бльоків відмовилися від участи у телевізійних дискусіях. Серед них політичні бльоки "Трудова Україна" і "Вперед, Україно!", Партія Національно-Економічного Розвитку, Партія Европейський Вибір України, Партія Реґіонального Відродження України, Партія Зелених України, Всеукраїнська Партія Трудівників, Комуністична Партія України.

Відмову керівники партій арґументували тим, що їм не подобається або поведінка ведучих, або ідея програми, або навіть дізайн студії. "Трудова Україна" вважає, що програма не відповідає очікуванням людей, які бажають дізнатися про позиції і точки зору партій і бльоків. Дехто нарікає на брак часу для висловлення своїх ідей і плянів.

Погодившись на дискусію, яка сприяла б популяризації, а тоді відмовившись від неї, ті партії фактично виказали брак відваги вступити у відкриту дискусію зі своїми політичними опонентами. Пропонуючи себе на майбутніх парляментаристів, кандидати фактично показали, що їм є що приховувати від виборців.

Бльок Соціялістичної і Селянської партій, який називається "За правду, за народ, за Україну" демагогічно заявив, що в результаті льосування він не потрапив до списку учасників, та готовий взяти участь у програмі "5х5", але на умовах учасників, а не в атмосфері, "принижуючій гідність" дискутантів.

Не висуваючи ніяких умов, погодилася на дискусію з опонентами Партія "Реформи і Порядок". Лідери ПРП вважають її дуже потрібною у час передвиборчої кампанії. "Наша партія готова відстоювати свої ідеї навіть за участи нахабних ведучих та прогресивно екзальтованих і політично аґресивних опонентів. Відкритість політики для громадян та політична послідовність — це принципи, на яких формувалася і діє ПРП".

Виконавчий комітет Народно-Демократичної Партії ніяк не може вирішити питання участи у програмі "П'ять на п'ять". Можливо, розраховує на телевізійну програму "Сім днів", яку веде член НДП Володимир Долганов. Заступник голови НДП Володимир Філенко висловив жаль, що на телебаченні немає іншої передвиборчої програми, окрім "П'ять на п'ять", а ця єдина "є надто агресивною і не створює можливости для спокійного висловлювання політиками власних позицій".

Іншу політичну телевізійну програму "Твій вибір", створену керівником УНІАР Сергієм Набокою, виконавча влада заблькувала, назвавши її неконституційною, бо дозвіл на її ведення дала Верховна Рада, а не Національна телерадіокомпанія.

В. Філенко відкинув усталену думку, що НДП є "партією влади". Він зазначив, що в партійному списку НДП стільки ж представників виконавчої влади, скільки і в партійному списку НРУ — 31 особа. А джерелом фінансування НДП він назвав партійні внески, а також благодійні внески від деяких комерційних установ, представники яких є членами НДП, або її симпатиками.

Олег Глядач,
Київ

ЩО ГОТУЄ ПРИЙДЕШНІЙ ДЕНЬ?

Розгортається чергова сцена трагікомедії абсурду з нинішньої української дійсности. Проте все це виглядало б як один з елементів жорсткої (і жорстокої) передвиборчої боротьби, де виконавча влада вже традиційно перевищує свої уповноваження, якби не деякі обставини. А саме: чергова „безкраваточна" візита Л. Кучми до Москви, запевнення кремлівського „царя Боріса" в підтримці у наступних президентських виборах саме „друга Леоніда" і накладання президентського вето на закони про вибори в Автономній Республіці Крим та у Києві. І все це — на тлі прогнозованої деякими експертами у недалекому майбутньому нової „розкрутки" інфляції з перспективою впасти у гіперінфляцію.

Як видається, в оточенні Л. Кучми гору нині взяли сили, які однозначно орієнтують Президента на порушення норм Конституції і повторення у тому чи іншому вигляді білорусько-казахстанського варіянту із встановленням авторитарного правління. Прикметно, що досі Л. Кучма не звільнив (чи бодай не покарав якось інакше) свого радника Анатолія Гальчинського, який публічно виступив із ідеєю розгону парляменту і впровадження прямого президентського правління (Конституцією не передбаченого, отже, антиконситуційного). Фактично йшлося про заклик до державного перевороту, щоправда, „в ім'я реформ", а не задля збереження старої системи, як у Лукашенка.

Питання могло б бути реторичним, якби не припущення, що подібна катастрофа комусь була б дуже й дуже вигідною, щоб умотивувати застосування надзвичайних заходів. А якщо це так, то й виникнення передінфляційної ситуації диктується потребами певних фінансово-олігархічних кланів, які задля збереження свого неподільного панування згодні й увесь народ, і країну провести через страхітливі гіперінфляційні випробування.

В цьому пляні прикметними є пропозиції Л. Кучми російській стороні, зроблені під час „зустрічі без краваток". Адже ці пропозиції, за оцінками російської ж преси, є фактичною економічною капітуляцією України перед північним сусідом в обмін на підтримку Л. Кучми на виборах (і очевидно, не тільки на них).

Відтак призупинення „Правди України" (газети, до речі, відверто популістської й недемократичної, не найкращої за рівнем журналістської майстерности). Можливо, Верховна Рада у відповідь згарячу вдасться до неконституційних кроків, як Верховний Совєт Росії у 1993 році, і відкриє широку можливість для активних дій президентської Адміністрації (для встановлення того ж таки „прямого правління")? До цього долучаються й Крим та Київ; вибори кримської Верховної Ради та органів місцевого самоврядування столиці вже фактично зірвано; за півтора місяця ухвалити нові закони, дочекатися президентського підпису, розгорнути виборчу кампанію й провести самі вибори неможливо. Отже, столиця й стратегічний півострів знаходитимуться, всупереч Конституції та міжнародним угодам, підписаними Україною, в зоні фактичного прямого президентського правління. А до яких кроків услід за цим спробує вдатися президентська Адміністрація, щоб де факто, якщо не виходитиме де юре, продовжити свої уповноваження — це можна тільки уявляти.

Д-р Олег М. Волянський

Спір за мистецькі образи Дюрера

Під час Другої світової війни німецькі окупанти пограбували багато мистецьких творів із країн Европи. Ці рідкісні і вартісні твори попали після війни до музеїв різних країн, головно ЗСА і Великої Британії. На цю тему появилася стаття мистецького критика Стівена Литта у клівлендській газеті „Плейн Ділер" з 1-го березня 1998 року. Йдеться про долю 24-ох малюнків геніяльного німецького маляра Альбрехта Дюрера, котрий жив у другій половині XV та в першій половині XVI століть.

У статті під заголовком „Пограбоване мистецтво викликає дебати про власність" автор розповідає про те, що у 1823 році князь Генрик Любомірський подарував свою мистецьку колекцію, включно з образами Дюрера, Інститутові Оссолінського (Оссолінеум) у Львові. У 1939 році совєтські власні замкнули цей інститут, але історик мистецтва Мєчислав Ґебаровіч заховав образи Дюрера. У 1941 році німці окупували Львів і вимогли від Ґебаровіча передати їм ці мистецькі твори. Ці малюнки попали в руки райхскомісара Ґерінґа, а відтак самого Гітлера. Ці малюнки, разом з іншими мистецькими творами, були переховувані у копальні солі "Alt Ausee" біля Зальцбурґу. Після закінчення війни малюнки Дюрера потрапили в руки американських окупаційних властей. У 1948 році до американців зголосився нащадок князя Любомірського Юрій Любомірський, вимагаючи повернення йому цих образів, що американські власті зробили.

Ю. Любомірський, за посередництвом аґенцій у Лондоні та в Ню Йорку, продав ці малюнки за добрі гроші, і, як каже автор статті, — провів решту свого життя на Французькій Рів'єрі. Два малюнки Дюрера, а саме „Мертвий Христос" і „Вознесіння", закупив музей в Клівленді, де вони й зараз перебувають. Інші опинилися в музеях Европи і ЗСА, як, наприклад, в Інституті мистецтва в Чикаґо та у музеї в Бостоні. Всі вони були леґально закуплені, але тепер справжні властителі малюнків у Львові вимагають їхнього повернення.

Директор Львівської Мистецької Ґалерії Борис Возницький каже, що усі мистецькі твори, забрані із Львівського Любомірського Музею, мусять бути повернені до нього. В той самий час, Доброслава Платт, заступниця директора Оссолінської бібліотеки, яка була перенесена зі Львова до Вроцлава в 1946 році, заявила, що ця бібліотека є справедливою спадкоємницею цих картин. П. Берґман, директор Клівлендського музею, вважає, що ця справа є дуже скомплікована, що образи зміняли власників кілька разів, а музей у Клівленді заплатив належне за ті мистецькі твори і вважає себе їх власником.

Справа дійсно скомплікована, бо музей Любомірського був переданий Інститутові Оссолінського тоді, коли Львів був австрійським містом, між двома світовими війнами він був польським містом, а тепер є українським. Борис Возницький твердить, що у нього є документ, на підставі котрого Любомірський дарує малюнки для Львова, але Д. Платт знову каже, що вона має документи про передачу збірки Любомірського Інститутові Оссолінського і тому Бібліотека Оссолінського у Вроцлаві має право на неї. На її думку, це є політична справа і президенти України і Польщі повинні узгіднити її між собою.

Асоціяція директорів музеїв мистецтва, котра об'єднує голови 170-ох найбільших музеїв Північної Америки, створила минулого місяця спеціяльну комісію, яка складається з 13-ох членів і головою її є директор Метрополітального музею Филлип де Монтебелло. Завданням цієї комісії є прослідити справу мистецьких творів, пограбованих нацистами, і дати свої рекомендації у червні цього року.

Насувається думка про пограбування України Росією та Совєтським Союзом. Протягом понад трьох століть вивезено з України не лише мистецькі твори, але й інші історичні пам'ятки, починаючи від передісторичних викопаних знахідок, через пам'ятки з княжих, козацьких і найновіших часів. Вони прикрашують музеї в Москві і Петербурзі. Чи не слід було цю справу порушити під час недавніх переговорів між президентами України і Росії?

Анатолій Гороховський

Любов — то сила життя

II

Ірена Софія Пискір-Олексюк, викладач англійської мови та літератури

Як відомо, існують різні види любови. Скажімо, є любов до рідних, до дітей, до родичів. І в той же час відносини між молодими теж можна віднести до кохання. Я не ставлю знаку рівности між любов'ю та коханням. На мій погляд кожне з цих понять має свої відтінки, свій зміст, хоча не діяметрально протилежні.

Сьогодні у святі закоханих беруть участь чимало молодих людей, наша майбутня зміна. Дивлюсь на них і у мене виникають подвійні почуття.

Поперше, в більшості це добре виховані дівчата та хлопці, що є результатом турботливого ставлення до них, як батьків, так і школи.

Подруге, серед молоді до певної міри девальвовано поняття любови і від того розпадаються родини, росте кількість абортів, охочих до вживання наркотиків та алькогольних напоїв. Не можна випускати виховання дітей з рук батьків. В цьому мене переконує власний досвід. У мене троє синів, з ними важче мати справу, ніж з доньками. І все ж моє материнське серце спокійне.

Позитивною людиною, в справжньому розумінні слова, може бути лише людина, яка закохана. В кому від природи немає любови, той жалюгідна потвора, не гідний звання людини.

Що означає любити людину? Це означає радіти з того, що робиш тільки добро для неї, мати задоволення від зусиль, спрямованих для коханого. Той, хто любить бодай одну людину, любить увесь світ.

Світлана Кирик, дружина генерального консула України в Чикаґо

Нещодавно мені потрапила до рук американська газета, в якій була надрукована стаття професора одного з провідних університетів ЗСА. Цей вчений доводив, що жінка спроможна любити свого чоловіка лише сім років, а потім він її набридає і вона змушена шукати собі коханця. Не знаю хто, а я ріщуче виступаю проти подібних досліджень науковців. Така наука підриває підвалини шлюбного життя і окрім шкоди нічого принести не може.

Пошлюся на власний досвід, який суперечить тим, хто намагається нав'язати аморальну поведінку. Я в шлюбі вже понад чверть віку і скажу відверто: не уявляю себе поруч з іншим, хоча мій чоловік досить вадливий, та, не зважаючи на це, я його дуже люблю.

Справжня любов — не лише в житті щастя, але і в піклуванні про людину, яку кохаєш. Я намагаюсь чоловікові в усьому допомогти, підставляю своє плече під важкий тягар, з яким йому доводиться мати справу. Кохана людина ніколи не буває відсутньою. Сподіваюсь, що ви розумієте про що веду мову.

Бути дружиною генерального консула України в Чикаґо дуже відповідально, якщо врахувати, що в цій ролі я виступаю вперше. Вперше за кордоном, вперше доводиться брати участь в різних прийняттях та імпрезах. Багато корисного одержала як член клюбу дружин генеральних консулів, яких у Чикаґо понад 50. На щомісячних зустрічах обговорюється питання відношень в родині, допомоги чоловікам.

Мені здається, що я трохи відійшла від питання, яке поставлене вами. Отже, що таке любов? Любов це — вихід з власного „я" і злиття з тим чудовим, що є в іншій людині. Скажу більш приступно. Кохання притаманне лише людині, і якщо його немає в тебе, то їжа і сон роблять тебе спільником лише тварин. Життя без кохання — не життя. Без любови жити неможливо, для того дано людям душу, щоб любити.

І на закінчення хотілось би висловити ще одну думку. Любов — це потужне джерело діяльности людини. У серця є свій розум, який нашому розуму невідомий. Так ось: любов — це інтимне і глибоке почуття, спрямоване на іншу людину.

Ольга Дяченко, секретарка

Для кожної людини любов щось інакше значить. Для мене важливо, щоб я мала до себе повагу і пошану з боку чоловіка, тоді і приходить любов.

Любов — то відчуття одного до другого. Нерідко буває, що глянеш на людину і залишаєшся байдужою, а друга може відразу сподобатися. Відбувається якась невідома хемічна реакція.

Відверто кажучи, я належу до тих жінок, які не дуже емоційні до любови. Я спершу подумаю, чи має ця людина такі стандарти, як я? Вірити, що я не могла б зробити дурниці під гаслом кохання.

Свого чоловіка я полюбила коли мені сповнилося 20 років, він сподобався мені з першого погляду. Я дуже задоволена нашими родинними відношеннями, які складаються вже 37 років. До того слід додати, що любов, яка не поновлюється щоденно, перетворюється в звичку, а то в свою чергу в рабство.

Мирослава Олексюк, секретарка медичного бюра

На мій погляд в людині закладена вічна потреба любити. Про любов говорили старші люди, які мають великий досвід співдружнього життя. Я дозволю собі висловити свою думку, хоча я ще молода, мені 27 років, а одружилась тільки кілька місяців тому.

Коли я говорю про любов, то мені видається, що це надзвичайне явище, послане самим Богом, і тому ми зобов'язані його берегти, залишаючись вірними один одному. Я відчуваю в коханні потребу, без нього моє існування не може бути повним. Вмирати від кохання означає жити ним.

Мене нерідко питають чим сподобався чоловік, за якого я вийшла заміж? Всім даю однакову відповідь: я його покохала за доброту, ласку, порядність та доброзичливість. Хіба цього не досить, щоб вважати себе щасливою? Варто до цього додати: дуже важко хвалити того, хто заслуговує похвали.

* * *

Пізно ввечорі закінчилося свято закоханих та їм не хотілося розходитися по домах, продовжувалася дискусія з приводу того, що то за штука така любов? Найбільш активними в цій доброзичливій суперечці були працівники каси „Самопоміч", які прийшли на забаву разом із президентом установи Богданом Ватралем.

Особливого відзначення заслуговують Тамара та Іван Тищенки, господарі готелю, які зробили все можливе, щоб свято пройшло цікаво і надовго залишилось в пам'яті людей.

Найбільш розумне, чого досягла людина — це вміння любити жінку, поклонятися її красі. Від любови до жінки народилося все прекрасне на землі.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про молоду річницю молодого театру

Якось ми звикли до того в нашому громадському і культурному житті, що відзначуємо „круглі дати" щойно тоді, коли вони є вже досить великі. Рідко трапляється, щоб святкувати десятиріччя, а звичайно зачинається щойно святкування від пів сотки.

Тому з приємністю чекаємо на вже близьке 10-річчя Молодечого Львівського Театру ім. Леся Курбаса, яке відбудеться таки тут в Ню Йорку. „Курбасівці", як їх загально називають, у нас вже часті гості тому не диво, що саме тут бажають разом з нами відзначити своє перше ...ліття. Молодий ансамбль, молода річниця, а для відсвяткування її вибрали темою твори ще й одного із наших наймолодших поетів — Богдана Ігоря Антонича, якого ми завжди називали поетом „зі сонцем у кишені".

Коли сьогодні поглянемо на дати народження і смерти того плодовитого лемка і на пальцях порахуємо, що було йому тільки 29 років життя, коли смерть закінчила цей виїмково буйний та творчий талант, то все ще збирається навіть після шістедяти років жаль, як міг він так скоро відійти, коли можна було ще створити таку велику кількість поезії чи прози. Але навіть із того, що залишив, актори театру ім. Курбаса можуть вибирати це, що уважають найкращим і це, чим пригадають нам Антонича, якого не так часто доводиться слухати у такому виконанні.

Цікаво чи багато ще серед нас тих живучих, що пам'ятають Богдана з його так творчих останніх років у Львові, чи знають із автопсії його сильветку, яку стільки разів оглядаємо на портреті В. Ласовського.

Мені довелося бачити його у редакції пластового журналу „Вогні", де, до речі, появилися його перші вірші. В окулярах із великою головою, він радше подобав на філософа, як на поета, повного життя лемка, якого перша збірка і мала заголовок „Привітання життя". Він своєю молодістю у віршах дуже підходив до молодечого журналу, але мені в тому часі здавався дуже поважним та недоступним — я ж була студенткою, що допомагала ліпити адреси на пошту для журналу, а він — поетом. Але як в тих давних, покритих мрякою забуття роках, так і пізніших безжурних, поезії Антонича промовляли до нас, молодих, особливо сильно та щиро. Бо як можна було не захоплюватися піснею про вічну молодість, зеленою євангелією чи елегією про співучі двері? І як не захоплюватися словами, що промовляють до молодих душ і як не читати паки і паки ці рядки, що були призначені для молодих читачів? Який зрозумілий світ Антонича для молодих, коли він пише про „широкий світ, від серця ширший, і ширший вітер на селі. Не помістити в цьому вірші ні зір, ні неба, ні землі".

Цікаво чи читає та розуміє Антонича сьогоднішня українська молодь так, як був він зрозумілий для нас, колись? Боюся, що тутешня зовсім його не знає. Але може його „зелене слово" несуть так близькі йому віком члени молодечого театру ім. Курбаса тут серед нас і у рідному нам Львові? Вони і Антонич творять одне і він для них так близький, як був колись нам — його сучасникам.

Добре, що несуть вони його поезію у широкий світ, як і добре, що при тому не забувають інших. Читаємо, що окремий вечір посвячують вони поезії В. Стуса саме тепер, коли в Україні відзначують його 60-річчя. Дивним збігом обставин він народився в рік смерти Антонича, але який контраст у житті і творчості. Хто ж із нас не знає його найбільше відомого „Як добре те, що смерті не боюся я, і не питаю чи важкий мій хрест...", або „Яке жорстоке ти, пізнання, дороги трачених доріг"... Ось так у Антонича сонце, а у Стуса ніч.

І тепер невдовзі ці два молоді поети стануть віч-на-віч у двох вечорах їм посвячених, у виконанні молодих акторів. Цікаво, як вони вив'яжуться з того нелегкого завдання, а передусім як вив'яжеться участю наша публіка, зокрема молодша, для якої імена Антонича і Стуса такі далекі.

О-КА

Дітройтська Округа УНС працює

Загальні збори Дітройтської Округи УНСоюзу відбулися у неділю, 1-го березня ц. р., о год. 2-ій по полудні у приміщенні домівки СУА у Ворені, Миш. Від Головного Уряду взяла участь заступниця предсідника Аня Дидик-Петренко.

Збори відкрив голова Округи д-р Олександер Серафин і привітав гостю та присутніх. Опісля попросив однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять померлих у минулому році членів Округи. На предсідника зборів вибрано д-ра О. Серафина, а на секретаря Романа Лазарчука. Крім них попрошено до Президії А. Дидик-Петренко і радного Романа Куропася.

Управа Дітройтської Округи УНСоюзу на 1998 рік (сидять зліва): Я. Базюк, С. Віхар, д-р О. Серафин, голова А. Дидик-Петренко, заступниця предсідника УН-Союзу, Р. Лазарчук; (стоять зліва): О. Марущак, Й. Постоловський, Р. Куропась, В. Крива, Д. Кошильовський, Д. Федорко, д-р А. Слюсарчук, З. Василькевич, Ю. Руб, О. Бігун, П. Залуга. Відсутні С. Марзотто і Г. Корбяк.

О. Серафин при присутності 29 осіб та делегатів дев'ятьох відділів ствердив правосильність зборів. Звітування зачав голова Округи. Найперше зупинився над його обов'язками як радного і члена Комітету будівлі, у зв'язку з продажем старого будинку УНСоюзу і купівлі нового. З праці Округи інформував про традиційний Союзовий День, який відбувся 14-го серпня 1997 року на оселі „Діброва". Пляновані наради Округи у дні 2-го липня 1997 року не відбулися тому, що заступник предсідника УНС д-р Нестор Олесницький не міг приїхати через дуже погану погоду. З ініціятиви Округи відбулася у дні 7-го грудня 1997 року успішна презентація нової книжки д-ра Мирона Куропася „УНСоюз — Українсько-Американська Твердиня". Нав'язано співпрацю з кредитівкою „Самопоміч" і школами Непорочного Зачаття. Будучи членом Управи Мишигенського братського конгресу, брав участь у його Загальних зборах і співпрацював з Міжнародним інститутом та бюром сенатора Ейбрагама відносно допомоги новим імігрантам та був присутній при заприсяженні нових громадян. Крім того роздавав дипломи та грошові стипендії учням шкіл Непорочного Зачаття і обох „Рідних Шкіл". Відбуто п'ять засідань Управи та поширювано літературу про УНСоюз. Про деякі активності Округи були дописи у „Свободі" та „Українському Тижневику". Вкінці подякував усім за гарну співпрацю.

Після цього звітували секретар Р. Лазарчук та касир Ярослав Базюк. За Контрольну комісію звітувала Ольга Марущак. Вона висловила признання усій Управі за гарно ведену працю і подала внесок на уділення абсолюторії, який присутні прийняли оплесками.

У відсутності дискусії голова Номінаційної комісії Зенон Василькевич подав список пропонованої Управи у складі: д-р О. Серафин — голова, Стефан Віхар — заступник голови і англомовний секретар, Роман Лазарчук — секретар, Ярослав Базюк — касир, Зенон Василькевич — зовнішні зв'язки і референт преси, д-р Атанас Слюсарчук — зовнішні зв'язки, Юрій Руб і Осип Бігун — господарські референти, вільні члени — Роман Куропась, Віра Крива, Дмитро Федорко, Дмитро Кошильовський і Григорій Корбяк. До Контрольної комісії пропоновано Ольгу Марущак, Йосифа Постоловського і Серафину Марзотто. Листу Номінаційної комісії прийнято без змін.

А. Дидик-Петренко у своєму слові найперше подала аналізу членства Дітройтської Округи і висловила признання за гарно ведену працю. Опісля пригадала, щоб відділи пересилали до централі зголошення делегатів на 34-ту Конвенцію УНСоюзу, яка відбудеться у травні в Торонто. Зупинилася довше над справою тентативної злуки УНСоюзу з Українським Братським Союзом і Народною Поміччю. Остаточне рішення у цій справі, особливо про фінансовий аспект та евентуальну частинну зміну назви, матимуть делегати на найближчій Конвенції.

Крім справ зміни приміщення Головної Канцелярії та можливої злуки, були ставлені від присутніх до прелегентки питання відносно інших справ, наприклад, справи дивіденди, через відсутності якої важче приєднувати нових членів, не наладнана справа доставки „Свободи", яка приходить часто з більше як однотижневим запізненням, закороткий час на звіти, хто виконує працю касира та багато інших. Питання ставили багато присутніх, а відповіді давали у міру можливостей А. Дидик-Петренко та д-р Серафин.

Опісля д-р Серафин подав плян праці на цей рік. Найперше треба успішно відбути Конвенцію УНСоюзу у травні, влаштувати Союзовий День літом на оселі „Діброва", відбути організаційні наради з участю представника Екзекутиви, влаштувати спільно з кредитівкою „Самопоміч" семінар на тему „Загальні здирства", зорганізувати зустріч з професорами Острозької Академії, причинитися до збільшення активности відділів та продовжувати висвітлювання фільмів „За стерном долі" та „Гривні".

Перед закриттям О. Серафин подякував гості за приїзд, усім присутнім за участь, попросив на спільну перекуску і закрив збори.

Зенон Василькевич

Андрій Салюк...

(Закінчення зі стор. 1)

жавним життям. А чейже це вона буде у недалекому майбутньому відповідати за це життя і бути його підметом. Десь часом хтось появиться але це рідкість. Це певно тому, що наша держава як досі зовсім байдужа до питань молоді. Це саме і причина чому я постановив кандидувати і це не від політичної партії, а висунув мене трудовий колектив. Сьогодні однак маю ще і підтримку партії „Порядок і Реформи", головою якої є В. Пинзеник.

— Що спонукало вас кандидувати там, а кинути Обласну Раду після служіння в ній чотири роки?

— Я переконався, що всі важливі рішення западають таки в Києві та тим можна власне з Києва краще допомогти, ніж тільки перебуваючи в Обласній Раді. Я свідомий того, що мої шанси малі, коли я тут „тільки" один із 16 кандидуючих, але все ж таки пробую, саме знаючи з довгої практики в Обласній Раді, як мало можна зробити без позитивної реакції з Києва. І я добре завважив як депутати ставляться байдуже до львівських проблем.

— Як виглядає у практиці ваша пропаганда серед виборців?

— Від 29-го серпня я маю майже кожного дня, часом двічі у день, чи навіть сім, запланованих зустрічей із виборцями. Часом збереться більше людей, часом менше, але як я вже підкреслив, звичайно це люди старшого віку, а не мої однолітки, які так байдужі до цих виборів, як і взагалі до суспільно-політичного життя, що аж страх збирає за майбутнє.

— Ви підкреслили, що не кандидуєте від ніякої партії. Чи це не шкодить вам у вашій кандидатурі?

— Може і шкодить, але мусите знати, що багато із партійних кандидатів бореться за „булаву", а не за справу. А скільки міжусобиць поміж кандидатами і це навіть не політичного а особистого характеру. Аж гидко, як себе взаємно поборюють та обкидують болотом поодинокі кандидати. Скільки в тому говоренні тепер неправди, необґрунтованих закидів.

— А все ж, здається, ваші шанси були б більші, коли б вас сильно підтримувала одна із 30 партій, що беруть участь у цих виборах.

— Можливо, що так, але, як поглянете на мої гасла, то зрозумієте як мені далекі гасла всіх політиків. Ви бачите, що я виступаю за те, щоб українці не покидали свої сім'ї у пошуках праці за границею, а розбудовували українську економіку у себе дома, щоб зменшити кількість трутнів-чиновників, щоб злодії не ховались за депутатську недоторканість, щоб вчасно і повністю виплачувати заробітну плату, щоб українська культура не вмирала в холодному сільському клюбі, а гордо крокувала по всьому світі. Вкінці, ми студентами у 1990 році голодували під стінами Верховної Ради не для того, щоб сьогодні голодували діти!

— Я бачу ви маєте сильні аргументи. А все ж видається мені, що найсильнішим є ваша молодість і досвід з Обласної Ради, ви ж єдиний, що кандидуєте до Верховної Ради, маючи вже досвід в обласній. Тому з цілого серця бажаю вам успіху і... проти надії таки сподіватись!

Загальні збори Округи УНС Перт Амбой

У Менвіллі, Н. Дж., в залі церкви св. Михаїла в суботу, 28-го лютого о год. 2-ій по полудні відбулися Загальні збори Округи Перт Амбой УНС. В нарадах взяли участь делегати майже всіх відділів, що входять в склад Округи Перт Амбой. Від Головного Уряду УНС брала участь в нарадах секретар УНС Марта Лиско.

Наради відкрив молитвою голова Округи Михайло Захарко. Відтак, привітавши всіх присутніх, попросив вшанувати хвилиною мовчанки наших членів, що відійшли у засвіти. В наступній точці прочитав порядок нарад, який був прийнятий без поправок. На внесок Степана Захарка, до президії вибрано: Осип Ринник — голова і Іван Кушнір — секретар зборів. Подякувавши за довір'я, голова президії Ринник попросив секретаря прочитати протокол з минулорічних Загальних зборів. Після прочитання протокол був прийнятий без поправок. Далі були звіти Управи, голова Округи М. Захарко в своєму звіті сказав, що помимо зусиль всіх секретарів, наша Округа в минулому році виконала наложену квоту тільки на 47 відсотків. Однак надіємося, що цей рік буде для нас кращим. Скарбник Округи Іван Бабин сказав, що в касі за минулий рік оборотів майже не було. Ми дали на бенкет 100 дол. з нагоди відзначення заслуженого працівника і одночасно довголітнього предсідника УНС Йосипа Лисогора.

Голова Контрольної комісії Степан Захарко заявив, що перевірено як касу, так і всю документацію скарбника і стверджено, що все проваджено в зразковому порядку, і тому просить делегатів про уділення вотуму довір'я уступаючій Управі, що присутні прийняли оплесками. На внесок голови Номінаційної комісії, Іванки Мриглодської, до нової Управи вибрано: М. Захарко — голова, І. Кушнір — секретар, І. Бабин — скарбник, С. Захарко — голова, Богдан Ляндвіт і Василь Бойко — члени Контрольної комісії.

Новообраний голова М. Захарко подякував за довір'я, пообіцяв ще рік попрацювати для нашої союзової громади і попросив до слова представника Головного Уряду Марту Лиско.

М. Лиско пригадала всім, що 34 Конвенція УНС відбудеться 13–15 травня в Торонто. Делегати на Конвенцію повинні пам'ятати мати при собі пашпорти, бо вони є потрібні при переїзді кордону. Найголовніша точка нарад 34-ої Конвенції, то злука двох Централь — Українського Народного Союзу і Української Народної Помочі. Умова злуки (контракт) буде опублікований в пресі, щоб члени могли бути докладно поінформовані. В справі злуки є ще деякі ускладнення, однак все це не є аж так важне і надіємося, що великої проблеми зі злукою наших Централь не буде. Злуки відділів по місцевостях, на добровільних умовах. Можуть існувати в одній місцевості далі два відділи, і можуть об'єднатися в один, при чому, вибравши одну Управу з обидвох відділів.

У різному М. Захарко дав внесок, щоб назву нашої Округи змінити на „Округа Центрального Ню Джерзі". Внесок взято під голосування. Всі — „за". Новообраний голова М. Захарко звернувся до всіх, щоб взятися з ще більшою енергією до праці та в цьому році приєднати більше членів.

Іван Кушнір

ПОДІЇ

ВИСТАВА ЛЬВІВСЬКОГО ТЕАТРУ

Нюарк, Н. Дж. — Приятелі Руху Північного Ню Джерзі та Львівський Театр ім. Леся Курбаса влаштовують виставу „Маруся Чурай" Львівського Театру ім. Леся Курбаса. Вистава відбудеться 22-го березня в школі св. Івана Хрестителя, Сенфорд аве. й Айві вул. в Нюарку, Н. Дж. Початок о год. 3-ій після полудня.

У глибокому смутку повідомляю родину, друзів і знайомих, що 22-го вересня 1997 р. упокоївся в Бозі на 77-му році життя мій найдорожчий МУЖ

бл. п.

ЙОСИФ ҐЕРИГ

Нар. в селі Дуліби, Жидачівського району, в Україні.

ПОХОРОН відбувся 25-го вересня 1997 р. з української католицької церкви св. Покрови в Бриджпорті, Конн. при служінні отців пароха С. Яновського, митрата І. Терлецького і Є. Янга.

ПОХОРОНЕНИЙ на цвинтарі св. Івана Хрестителя у Стратфорді, Конн.

У глибокому смутку:
дружина — МАРІЯ
сестрінок і братанки в Україні
кузини в ЗСА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього після довгої і тяжкої недуги відійшов у вічність 16-го вересня 1997 р. наш найдорожчий МУЖ, БРАТ, КУЗИН і ШВАҐЕР

бл. п.

СТЕФАН ГРОБЕЛЬСЬКИЙ

Ми невимовно вдячні нашій родині, приятелям і знайомим за численні письмові, телефонічні й особисті вияви співчуття, св. Літургії, молитви, за участь в похоронних відправах нашого дорогого Стефана.

Дякуємо о. Лаврентієві Лавринюкові із церкви св. Юра за уділення Тайни Єлеопомазання у шпиталі.

Дякуємо парохові церкви св. Юра о. Патрикієві Пащакові ЧСВВ і діяконові Юрієві Малаховському за відправлення Панахиди в похоронному заведенні Петра Яреми.

Дякуємо редакторові Миколі Галіву за зворушливі прощальні слова, в похоронному заведенні.

Дякуємо парохові церкви св. Юра о. Патрикієві Пащакові за відправлення похоронних обрядів та за щиру прощальну проповідь під час св. Літургії.

Дякуємо маестрові Андрієві Добрянському за відспівання похоронних обрядів.

Ми дякуємо за молитви, квіти і св. Літургії, які були відправлені в українських католицьких церквах в ЗСА, Арґентині і Канаді.

Дякуємо о. д-рові Євтимієві Волінському — чин отців Студитів в Канаді за численні молитви і Богослужіння для дорогого Стефана.

Дякуємо о. Вернардові Панчакові за відправлення св. Літургії в сороковий день.

Дякуємо за поміч, сердечність, моральну піддержку в час недуги і похоронів покійного наступним особам: Теодор і Єлисавета Боднар, Катерина Лєхіцька з родиною, д-р Олександер і Софія Соколишин, Єва Савка і Євгенія Шутер.

Дякуємо нашим американським сусідам і приятелям за численну поміч, сердечність в часі нашого великого горя. Зокрема ми вдячні John and Maggie Maher, Ann Kelly, Dr. Michael and Norma Warga.

Дякуємо за численні вислови співчуття та Богослужби в американських католицьких церквах.

Наша щира подяка редакторові Миколі Галіву за теплу статтю-спогад про покійного Стефана в журналі „Патріярхат", листопад 1997 р. В ній вміло накреслив життєвий шлях покійного, починаючи від ранньої його молодости.

Дякуємо всім, що зложили пожертви на св. Літургії, на Фонди: Українська Духова Семінарія у Рудні, Україна; Українська Католицька Богословська Академія у Львові.

Дякуємо за пожертви для Дітей-Сиріт в Україні.
Дякуємо за пожертву на церкву оо. Василіян в Перемишлі.
Дякуємо за пожертву на Патріярхат.
Пожертви як слідує:

НА СЛУЖБИ БОЖІ ЗЛОЖИЛИ:

Марія Данилів, Марія Харина, Ірина і Євген Козак, СФУЖО, Світова Фундація Українських Жіночих Організацій, Теодора Бриттан з родиною, Юрій і Ольга Диба (2), Микола і Люба Галів, Володимир і Софія Костюк, Катерина Лєхіцька з родиною, Богдан і Ірина Левицькі — Арґентина, Єлена Шрам, д-р Александер Соколишин з дружиною Софією, Орест і Ярослав Менцінські, Андрій і Лідія Закревські, Frances and Victoria Benussi, John and Jane Kaminski, Ann Kelly (2), John and Maggie Maher, Gerald C. Steele, H.A. Thompson.

НА УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ДУХОВНУ СЕМІНАРІЮ у РУДНІ, Україна, зложили:

	130 дол.	Марія Гробельська Данилів;
по	100	Юрій Данилів, Михайло і Ірина Середович;
по	50	Роман і Олена Брехун, Богдан і Ірина Левицькі;
по	25	Ольга Гаєцька, Євген і Ірина Козак;
по	20	Михайло і Богданна Бережанські, Джон і Мирослава Ґіль, Зенон і Людмила Чайківські, Іван і Іванна Хамуляк, д-р Ярослав Качай, інж. Іван і Марія Куземські, Теодора Кузьмович, Іванна Мазурок, Іван і Любомира Мокей, Григорій і Анна Олійник;
	10	Оксана Поритко.
Разом		700.00 дол.

НА ЦЕРКВУ ОО. ВАСИЛІЯН В ПЕРЕМИШЛІ:

	50 дол.	д-р Юрій Рибак.

ПОЖЕРТВИ НА ПАТРІЯРХАТ:

	50 дол.	Тарас і Ірина Ваньчицькі.

НА ТОЛИЦЬКУ БОГОСЛОВСЬКУ АКАДЕМІЮ у ЛЬВОВІ зложили:

	350 дол.	Надія Гробельська;
по	100	Юліянна Гробельська, Роман і Лідія Процик, Роман і Олена Пачовські, Богдан і Христина Турченюк;
по	50 дол.	Богдан і Лідія Котис, Надія Костик, Богдан Лисяк, Катерина і Володимир Ляхіцькі, Василь і Зеновія Никифорук, Маланка Турченюк, Барбара Цегелик;
	40	Наталія Крупська;
по	30	Ксеня і д-р Марко Луцький, Мелітта і Христя Мартинович, Ярослав Мартинович;
по	25	Бебей О.і Я., Теодор і Єлисавета Боднар, Надія Попель;
по	20	Теодора Бриттан, Орест і Ярослава Менцінські, д-р Дарія Пачовські;
	15	Антон Мулик;
	10	Марія Дзядів;
	30	Отилія Жулінська.
Разом		1,420.00 дол.

ДЛЯ ДІТЕЙ СИРІТ В УКРАЇНІ зложили:

	100 дол.	Надія Гробельська;
по	25	Теодор і Єлисавета Боднар, Марія Демків, д-р Олександер і Софія Соколишин;
	20	Петро і Анастазія Шпинда;
	10	Йосиф Маркуш.
Разом		205.00 дол.

Нехай милостивий Господь Бог винагородить вас всіх щедрими ласками за ваші добрі і шляхетні серця.

Дружина НАДІЯ з родиною

Вирішують...

(Закінчення зі стор. 1)

організації і проведення виборів депутатів до місцевих рад та голів адміністрацій у селах, селищах та містах спрямував понад 52 млн. гривень. Ці витрати передбачено в державному бюджеті на 1998 рік. Постанова Кабінету Міністрів чітко окреслила напрями використання виділених грошей.

Особливу увагу М. Рябець приділив проблемам етики передвиборчої боротьби, що сьогодні стає особливо актуальним. За його словами, до Центральної виборчої комісії недавно надійшов лист голови Верховної Ради України Олександра Мороза із стенограмою засідання Верховної Ради, на якому схвалено пропозицію вилучити з партійного списку Народно-Демократичної Партії прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка. Депутати вважають, що він „використовує своє службове становище для передвиборчої агітації". Проте, з огляду на відсутність конкретних фактів таких порушень у листі голови ВР України та в стенограмі засідання, Центральна виборча комісія не має можливості належним чином зареагувати на звернення парламенту.

Окружний Комітет Відділів УНС у Рочестері відбув Річні збори

В суботу, 14-го березня в полудневих годинах відбулися в залі школи св. Йосафата Річні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу у Рочестері.

Збори вибрали нову Управу в складі: Олексій Скібіцький — голова, Христина Дзюба — заступник голови, П. Прокопенко — секретар, Анна Андрюс — касир. Вільні члени — В. Білан, Р. Куціль і Л. Ґалуга. До Контрольної комісії ввійшли: Марія Сверида, Л. Хом'як і П. Лещишин. Збори нагородили колишнього довголітнього голову Петра Дзюбу почесним головством в Окрузі. На бажання присутніх зборами проводив О. Скібіцький, а секретарював П. Прокопенко.

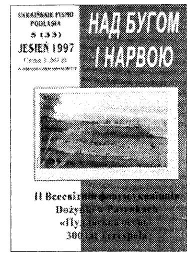
Збори відкрив уступаючий голова Петро Дзюба. Він привітав присутню предсідника УНСоюзу Уляну Дячук та здав короткий звіт. Опісля відчитано протокол з попередніх зборів, який схвалено. По виборі нової Управи голова Округи попросив до слова У. Дячук. Вона передала привіт учасникам зборів від членів Екзекутивного Комітету та подякувала організаторам за 16 нових членів, здобутих у 1997 році. Першуном був О. Скібіцький, Відділ 285, з 8 новими членами. Оксана Маркусь, Відділ 217, придбала 4 члени, Христина Дзюба, Відділ 367, два члени. По одному членові придбали Петро Лещишин, Відділ 66, і Марія Сверида, Відділ 316. У. Дячук пригадала присутнім про спеціяльну передконвенційну акцію здобуття нових членів за винагороди Козак, Отаман і Гетьман. Реченець для подання аплікацій закінчується у квітні, а нагороди будуть роздані під час Конвенції.

У. Дячук присвятила багато уваги справі злуки з двома іншими братськими організаціями — УБС і УНП. Подала позитиви такого поєднання та просила, щоб вибрані делегати докладно перечитали видрукувані домовлення про злуку і вирішили на Конвенції голосувати за злукою, чого наше членство напевно собі бажає.

Після закінчення зборів присутні при смачному обіді ще довго дискутували про всі справи, якими цікавиться членство УНСоюзу. Багато уваги всі виявили до поєднання у членство новоприбулих українців, яких є у Рочестері багато.

Н. Н.

Журнал „Над Бугом і Нарвою"

У Польщі виходить двомовний український журнал Підляшшя під назвою „Над Бугом і Нарвою", котрий видає Союз Українців Підляшшя.

Перед нами п'яте число журналу з осені 1997 року, котре має чепурну кольорову обкладинку та та приваблюючий загальний вигляд. Журнал має 40 сторінок і, судячи по змісті, має багато цікавих статтей, в котрих порушено багато культурно етнічних справ української громади Підляшшя. Статті в журналі писані двома мовами, українською і польською. Крім статтей є оголошення цікавих подій, дещо з гумору та багато світлин.

Журнал „ Над Бугом і Нарвою" можна передплатити висилаючи належну суму на банкове конто видавця (Zwiazek Ukraincow Podlasia, PBK S.A., O/ Bielsk Podlaski, nr 11101167 - 5018 -2700 -1 - 24). У Польщі річна передплата виносить 15 зл., а за кордоном 26 ам. дол., коли пересилка звичайною поштою, або 32 ам. дол. коли поштою летунською.

Н.Н.

Та слово жевріє в народі віками

Де північ далека, де яснії ночі,
Де рабство і вічно сувора земля,
Закрились, Пророче, вже змучені очі
Й затихла назавжди вже кобза твоя.

Не буде ніколи поет наш співати,
І зірка погасла в останній вже раз...
Лишились кайдани, зостались грати,
А вогник, Вкраїно, для тебе погас.

Та слово жевріє в народі віками
І силу вдихає у наші серця,
Те слово, як сонце, все світить між нами,
Це клич наш, якому не буде кінця.

Бо край наш закутий тебе пам'ятає,
І „Заповіт" нам, як світоч горить,
І може наш ворог про те ще не знає,
Що кобза вже знову співає, бренить.

І час наш, Кобзарю, ми знаєм, настане,
Заграють гармати в полум'яний день,
Народ наш нескорений вільний повстане
Під гомін могутніх воскресних пісень.

Василь Болонка
Січень 1970 р.

На тему взаємин між „Українцями в потребі" і ЗУАДК

Потреби української людини, де б вона не проживала, великі. Найчастіше зупиняємося над удокументованими потребами в Україні, бо знаємо, що при глибокій економічній кризі, якої досі не вдалося урядовим чинникам в Україні побороти, терплять невинні жертви від крайніх недостатків, недуг, депресивних станів байдужости, браку ліків, одежі, засобів прожитку. Віримо, що знайдуться в Україні засоби поборення всіх основних аномалій життя — зрушиться виробництво, опанується розгін у крадіжі та хабарі, що є недугами суспільства, яке одідичило їх від панування „старшого брата". Та поглянемо спочатку на кореспонденцію з широких просторів діяспори. Є це подяки за уділену допомогу з рамени ЗУАДК. В більшости це давні зв'язки з різними поселеннями.

Зворушливою може виявитись звітність, що надходить з різних поселень. Перед нами фотографія учениць, учительок і духовників Інституту Катихеток з Інтернату св. Ольги в Прудентополі, Парана, Бразилія. Це привітання з Різдвяними Святами і подяка за допомогу. Під тим текстом коло сотні підписів осіб на великій світлині. Лист писаний українською мовою, підписи дітей також українські. Є ще одна подяка з Бразилії, де сказано „З ласки Божої продовжуємо нашу місію для добра нашої Церкви й нашого народу". Підпис Сестри-директорки — Рожа Гавдида. З не меншою точністю надійшла подяка з Румунії. Голова Союзу Українців у Румунії Степан Ткачук, письменник і опікун бідних і знедолених, повідомляє Екзекутиву ЗУАДК, як він розділив допомогу в час Різдвяних Свят: є це двадцять багатодітних родин, де є або сам батько з дітьми, або сама мати. В родинах — 10-13 дітей, які у зимові місяці не можуть вийти з хати, бо не мають у що взутись чи вдягнутися, живуть впроголодь. Це діти здебільша з Мармарощини, але є й з інших околиць. Пачки можуть іти лише на Буковину, а з кордонів України їх відбирають для дітей члени Союзу Українців у Румунії, бо прямо до Румунії посилати дуже дорого. Як буде станиця ЗУАДК у Румунії, буде легше.

Великі потреби є в колишній Югославії, де є давні українські поселення т. зв. бачванських українців-русинів, які дуже потерпіли під час останніх воєнних подій. Допомога від ЗУАДК іде туди через Владику Славомира Міклошва в Загребі, це Владика Крижевський, який дякує в своєму листі від Крижевської епархії. Ці гроші допомогли оплатити тяжку операцію отцеві, який геройчно обороняв свою паству під час війни.

Надійшов лист із греко-католицької Криницької парафії, що перебуває у великій потребі. Віршованою формою подана щира подяка з великою любов'ю до Лемківської землі, з якої насильно виселено її прадавнє населення акцією „Вісла". Дехто повертається, і першим завданням поворотців є відновити чи відбудувати церкву. Є також подяка з Варшави від Об'єднання Українців Польщі за допомогу у виданні пропам'ятної книги за пам'ятний 1947 рік. Надійшов лист-подяка від недужих зі Стрия. Серед подяк з України є листи від греко-католицької парафії Києво-Вишгородської Екзархії, подяка від церкви св. Андрія Первозванного в імені дітей, що приступали в 1997 році до першого Святого Причастя. Діти могли отримати подаруночки з нагоди цього духовного свята, завдяки допомозі ЗУАДК.

Друга подяка від парафії св. Великомучениці Катерини — греко-католицької церкви із села Ксеверкова, Васильківського району, Київської області. З листа довідуємося, з якою радістю діти парафії отримали книжечки і хрестики, а також цукерки, якими обділила їх представниця ЗУАДК Віра Принько з Київського бюра ЗУАДК. Це греко-католицьке населення Галичини, вивезене за совєтської влади до центральних і східних областей України. Родини ці дуже потребують допомоги у різних видах. Самі священики живуть там дуже бідно.

Надійшли також подяки від Педагогічного Інституту УВУ, від Педагогічного Інституту УВУ, від д-р Олександри Кисілевської-Ткач за допомогу утримати на вишкільних курсах учителів-українців в УВУ в Мюнхені. Зворушливо є довідатись, що свідомі учителі поповнюють своє знання і повертаються до своїх міст і сіл, щоб ширити знання про рідну Україну. Це вчителі з Богодухова (Харківщина), з Черкаської області та інших одинадцяти областей, і також Криму. Цей зв'язок учителів України з УВУ є величезної ваги. Один учитель з м. Тального (Черкаська обл.) пише: „...я відкривав для себе багато нового в галузі освіти, етнопсихології, історії та літератури України. Це допоможе мені виховувати молодь в утвердженні ідей державности України".

Натомість студентка Ля Саль університету Марта Васильців висловлює свою вдячність за допомогу в стипендії й запевняє, що свої знання використає в Україні, закінчивши студії. Дякує також за підтримку „Пласт", станиця в Філядельфії. Оцінили участь ЗУАДК у відзначенні 25-ліття „Волошок" їх студенти хореографії.

Та закінчимо наш допис листом з України від Т-ва „Просвіта" ім. Т. Шевченка з Донецької обласної організації. У листі подано про надзвичайно тяжкі умови праці національно-демократичних організацій на сході України. Та, все ж, праця проходить, і то з великим захопленням та завзяттям. Коли ці організації „Просвіта", Рух, Українська Республіканська Партія вийшли з національними прапорами на центральну площу в Донецькому, їх проганяли, мало не побили. Тяжкий стан шкіл з українським навчанням, які переслідує вороже наставлений елемент. В місті Слов'янському Донецької области є школа, де лише третина учнів навчається українською мовою. Державний прапор є лише в одній школі, подарував його Рух. Хотілося б тамошнім патріотам, щоб хоча „Кобзаря" мали вони в школі та якісь українські підручники. Вдячні вони за даток 200 дол., переданий їм від ЗУАДК Іваном Луценком, свідомою, чесною людиною, що живе українськими інтересами. За ті гроші куплено дитячу національно-освідомчу літературу, прапор і „Кобзаря". Таким добрим, чесним і працьовитим людям хотілося б ще більше допомогти хоча трохи розвинути українську освіту в Донеччині, Луганщині й Харківщині. Подаємо це як приклад великих потреб нашої духово знедоленої і занедбаної України, зокрема її сходу і півдня.

Н. П.